

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Hedden, Junius' 26-dikán, 1827.

Nagy Britania.

A' Württembergi özvegy Királyné, a' mostan uralkodó Anglus Királynak IV. dik Györgynek testvér huga. Született 1766-ban Sept. 29-dikén. A' III. dik György' 4. dik gyermeke, 's az ő idősebb leánya. Harmintz esztendőök óta nem látta hazáját. Férjével, mint Kir. Herczeggel, ki azután Királyá lett, 1797-ben lépett házossági életre. Most illy készüllettel fogadtatott Királyi rokonai által: Greenwicheben a' Themse partján a' gerenda korlát felett a' kastelynál függő-folyosót építettek 's arra egy nagyon gazdag sátor helyezetttek. A' folyasónak padimentomán lyukat hagytak, mellyen ülő alkotmány vonathatott-fel a' Themse parjáról. A' bárka, mellyen a' Királyné ült éppen a' folyasóig jöven, itt az alkotmányba, egy drága székbe béült, 's annak segedelmével a' folyasóra szép tsendesen felemeltetett. Itt várták a' Clarendzei Herczeg és Herczegné, a' Glocesteri Herczegné, 's Sofia és Augusta Princzaszszonyok. Az itt lévő Invalidusok' házán Királyi Zászló lobogott, 's a' város' harangjai mind megvonattattak. Londonba való bemeneteletét Jun. 7-dikén tartván ő Felsége, midőn a' Westmünsteri hidon által ment, a' Sant-Jamesi Királyi Udvari kertbe kivonattatott ágyuk' dörgése által köszöntetett; a' palotához lett megérkezésekor katonai tisztelettel fogadtatott. A' Király lement Felsépes testvére' elejibe, és a' szekerből való kiszállásakor köszöntötte. Ezen fogadtatás megillető vala, így szollnak a' Londo-

ni Ujságok, 's új bizonyosságul szolgált arra, melly nagyon szeressék a' boldogult Királyi gyermekei egymást.

Parlamentomi dolgok.

Mint hogy a' Gabona-törvényeket illető jóvallat a' Parlamentum' felső Házában nem mehetett szerentsésen által, 's mint hogy azt, még minekelőtte harmadikszor felolvastatott volna, egészen vissza vette a' Ministérium, méltó leszen néhány előbbeni újságokból a' dolognak lefolytat, rövid kivonásban de érthetőleg ide tenni:

Gróf Lüderdale volt, a' ki ezen Házban az idegen Gabona' behozattatás tilalmának eltörlése ellen, illy kevés szavakból álló de fontos gondólkodási alapot hozott-fel, „Ezen jóvallat által oda ézeleznak a' Ministerek, hogy a' Gabonát ótsobbá tegyék; holott a' Gabonának drágulása annak jobb keletét, 's a' kézi munkából élő embereknek nagyobb nyereségét jelentenek, melyre nézve azon kellene inkább iparkodnunk, 's azt kellene ohajtanunk, hogy felhágtathassuk inkább mint sem alá szállítsuk a' Gabona' árrát.“

Ezen Ülésben hozta-fel Herczeg Wellington azon alapnak meghatároztatását, hogy idegen Gabonát ne legyen szabad Nagybritanniában eladni addig, míg annak árra 66 Schillingre fel nem hág. Reménli, így szollott II. Wellington, hogy ezen megjobbító jóvallatot Minister Lord Goderich úr is helybe fogja hagyni.

Lord Goderik felszollalván így nyilatkoztatta-ki magát: „Ötet a' Herczeg (Wellington) nem jól értette, ha azt gondól-

hatja felőlle, hogy valaha ezen feltételre réá állhasson. Sőt megfordítván a' dolgot azt mondja, hogy ezen feltétel azt fogná maga után vonni, hogy a' jóválltatott egész törvény visszavétetődjék (Ezen szavakra ily kiáltás hallatott: Nem! Nem! — s az oppozíciós padon nagy nevetés kezdődött). — Lord G o d e r i c h így folytatta a' beszédet: „Nem tudja mire czélozzanak a' Nemes Lordok ezen jó kedvnyilatkoztatással, de ő elmondhatjn azt, hogy őtet, akár mennyit katzagjanak, a' maga meggyőződéséből ki nem fogják katzagni. Ó, kötelességnek esméri a' Herczeg megjobbító jóválltatjának ellentállani, mint hogy egyenesen ellenkezik a' jóválltatott törvénynek alapjával, s általában a' tilalmazó törvénynek fogja pártját. Különös dolog, hogy a' Herczeg csak most veszi észre a' jóválltatnak fogatkozásait, minekutánna kilépett a' Ministériumból.“

Ezetre így felelt ő Herczegségei „Ő soha jelen nem volt, ott, hol ezen jóválltat készítettett, s csak nyomtatásban látta először, s annak csak közönséges alapjait segítette elé a' haza' jóvának előmozdítására nézve, de arra, hogy minden ahoz tartozó Clausulákat helybe fogna hagyni, ő, magát soha le nem kötelezte.“ — Lord G o d e r i c h kérte a' Herczeget, hogy egymásnak jobb megértése végett magyarázza-meg néki: úgy kellé érteni a' Herczeg' megjobbítását, hogy a' melly Gabonát az Anglus kereskedők béhoznak s a' melly Királyi magazinumokba s Királyi petsét alá szokott tétettetni, és a' mellyek idegen hajókon az Anglus kikötőhelyekbe be fognak hozattatni, addig a' mondott magazinumokból és idegen hajókról ki nem rakattathatnak az eladásra addig, míg a' belső gabona árra 66 Schillingre fel nem hág? — Herczeg Wellington a' képpen felelt, hogy igen is, így érti a' jóválltatot. Ezzel a' Ház titkos Biztossággá változott által; a' halgatók a' karokból ki

küldettettek; a' H. Wellington' jóválltatja voksolásra botsáttatott; és 78 voksokkal 74 ellen megerössítettett. — A' kiküldettett halgatók azt beszélik, hogy ők hallották, hogy a' voksolás után melly nagyon örvendeztek az Oppozíciós padokon ülő Lordok ezen győzedelemnek.

A' Ministerek' barátjai annak tulajdonították az ellenkező résznek ezen győzedelmeskedését, hogy az ilyen közönséges Biztosságokban a' jelen nem lévő tagoknak nem szabad magok helyett más jelen lévő tagok által voksoltatni, melly voksolásnak módja Prokurátziónak nevezetik. Hanem más felől úgy van tétettetre a' határozás, hogy a' Ház ugyan azon tárgyra nézve, melly a' Biztosságban már voksolás által megerössítettett, különleges ülésben még egyszer voksolhasson s már ekkor Prokura által való voksolások is eshessenek. Így történt most a' dolog a' Herczeg Wellington megjobbító jóválltatjára nézve is. A' mi Jun. 1-ső napján közönséges Biztosságban meghatározottat vala, Jun. 13-dikán közönséges ülésben ismét elé vétetett s újabb voksolás alá akarták botsátani, mint hogy Lord G o d e r i c h most is ellene szegezte magát a' H. Wellington megjobbító jóválltatjának. A' Herczeg ellenben felszollalván minekutánna még némely magyarázatokat tett volna a' maga jóválltatjára nézve, végezettenre kinyilatkoztatta, hogy ő ezen jobbitást vissza veszi, vagy el-áll tőlle. Más Lordok azonközben ellent állottak a' Herczegnek, s azt kívánták, hogy menjen a' dolog második vers béli voksolás alá. Ebből hosszas vetélkedés támodott. Végre tsakugyan voksolás alá botsáttatott a' kérdés, melyből az a' resultátum következett, hogy 134 voksokkal 122-től ellen meghatározottat.

Mihent Lord G o d e r i c h eszébe vette, hogy a' Lordok' Háza e' képpen a' H. Wellington megjobbítását tellyesen megerössítette, tüstént olly nyilatkoztatást ter-

jesztett a' Lordok' elejibe, hogy: mivel ezen megjobbítás által az idegen Gabona' behozását illető tilalomnak eltöröltetését tárgyzó jóvallat, melyet a' Miniszterek megerősíttetni kívántak, éppen a' maga alapján felfordított, erre nézve azt a' Miniszterek egészszen vissza veszik, megmásolják.

Mikor a' Ministeriumban az utóbbi változások történtek, annak következtében az új Oppositzió'nak részéről egy új Oppositziós Ujság is állott-fel, Standard (Lovag-Zászló) nevezet alatt. Ebben illy Czikkely fordul elé: — „

„Gróf Errol a' Gróf Delavarre' példáját követvén, a' Királyi Udvarnál lévő szolgálatot (mint Lord of the Bedchamber) hasonlóképpen letette. Hogy a' Gróf Delavarre' lemondásának oka, mint hogy ő azt a' nemes nyilatkozatást tette a' maga lemondásáról, hogy azt semmi indúlatosságból nem tselekedte, valami hibás magyarázatra alkalmatosságul ne szolgáljon, talám jó lesz az ő valóságos indító okáról pontosabb nyilatkozatást tennünk. —

„Minelutánna' Gróf Delavarre elhatározta magát arra, hogy a' Herczeg Wellington' megjobbítására nézve olly módon voksoljon, mint voksolt: ehhez képeest, pénteken, tudniillik azon napon reggel, mellyen a' voksolásnak kellett történni, egy czédulát írt Minister Lord Goderich'hez, a' maga személyes jó barátjához, melyben a' maga határozását neki megjelentette, 's olly reménységét nyilatkoztatta, hogy ezen tselekedete talám nem fog úgy tekinteni, mint az Országlószék ellen intéztetett tselekedetnek valamely neme. A' Minister semmit se felelt Gróf Delavarre'nek ezen czédulájára, 's a' Gróf azon este a' Parlamentumban a' maga helyén megjelenvén, ott a' H. Wellington megjobbító jóvallatjára olly módon megtette voksolá-

sát, mint azt, az nap' reggel a' czédulában a' Miniszternek megírta vala, 's azzal kevés napokra eltávozott a' városból.

„Haza érkeztvén a'ktor hallotta, hogy melly nagy felindulást okozott legyen az ő voksolása, 's melly nagy megbántatásnak találattott legyen; 's hogy név szerint Canning úr az ellen olly nagy boszszankodást 's felhevülést mutatott-ki, hogy egy önn' érzéssel bíró ember is, kiről Minister Canning úr illy kifejezésekkel beszéllett volna, alatta, mint Fő-minister alatt, többé egy óráig is meg nem maradhatott volna. Erre nézve tselekedte Gróf Delavarre, hogy a' maga hivatalát az Udvarnál, mint: Lord of the Bedchamber, azonnal letette.

„Mint halljuk, így folytatja szavait az Oppositziós Ujság, lehetetlen volna valami megbántóbbat gondolni, mint az a' mód, mint a' hogy Canning úr magát azon Lordok ellen kibotsátotta, kik Királyi szolgálatban lévén még is a' tudva lévő pénteken a' Miniszterek ellen voksoltak. Az ő azért való boszszankodása, a' mi ezen voksolásnak resultatuma lett, valamint azon első pillanatban, melyben ez az ő fülebe ment, úgy azután két három napok mulva is, olly nagy volt, hogy az ő (Canning úr) barátjai, valósággal attól félték, hogy az egészségéhez is befolyása fog lenni, kivált-képpen midőn a' dolgot az ő rossz humorának újabb nyilatkozásaival együtt megfontolták. Nem tsuda tehát, hogy Gróf Errol is Gróf Delavarre'nek példáját követte, 's hivataláról való lemondását beadta: 's mint hogy nem látszik hihetőnek lenni, hogy Gróf Errol illy nagy eltökéllettséggel való lépést tegyen a' nélkül, hogy az eránt a' Clarencei Herczegtől tanácsot kérdött volna, mint hogy ő ezen Királyi Herczeggel nagy öszszetsatolódásban van, erre nézve az ő (Lord Errol) lemondása nem kedvező jel a' Canning úr Miniszteriumának állan-

dósága eránt; valamint szintén azt se bizonyítja, hogy ezen Minister úr böltsen tselekedett, Gróf Errolnak illy lépésre okot szolgáltatott.

Alsó Ház béli dolgok. — Mint hogy ezen Ház' Hume nevű Oppozitziós tagjának beszédét már régen nem olvastuk, ide teszszük most kivonásban némelly nyilatkozatásait, mellyeket Jun. 1-ső napján átaljában az Ország' finantziái állapotjáról 's különösen az eránt tett Canning úr ellen, hogy a' finantziának megvizsgálásával, telyességgel nem jó' késedelmeskedni: — „

„A' kérdés, úgy mond, nem az, hogy van-e az országnak módja arra, hogy a' Deficitet pótolhassa, hanem az, hogy valyon az országnak, minekutánna tizenegy esztendeig azzal ketsegették, hogy jobban fog a' dolga menni, tovább is ezen üres ígérettel kell-e megelegedni. A' Minister úr nem jól tselekszi, hogy bennünket a' Pitt' idejére emlékeztet, akkor 16 milliók tették költségünket, most 55 milliók teszik; akkor 200 milliókra telt, most 800 milliókra tel annak nemzeti adóssága. Miért kellene a' Parlamentumnak közelébbi üléseire halasztanunk finantziáknak megvizsgálását, mint hogy ha ezen munkára egy Biztosságot kirendelnénk, ez, ambár már meglévő adósságainkat meg nem gátolhatná, de meggátolhatná azt, hogy új adósságot tsináljunk. Nyilván való dolog, hogy a' Minister úr azon forgatja elméjét, hogy a' nemzeti adósságot, még a' közelébbi üléseknek elkezdődése előtt 3 vagy 4 milliókkal nevelje. Miért nem tiltjuk-meg legalább azt a' Bankónak, hogy az Országlószéknek semmit ne költsönözzön? Mikor a' Minister úr a' jövedelmeőbb jövedökről beszéll, tsak a' közönséges tekintetekbe merül el gondolataival; 's béhunyja szemeit a' magános esetek előtt. Mitsoda állapotban vagynak hajózásaink,

fabrikásaink, és kereskedőjink? A' Váltó-papírosok' betségének növekedése nem bizonyosága állapotunk' jobbulásának, hanem az ellenkezőnek, annak t. i., hogy a' kereskedés sikeretlenek lévén, természeti dolog, hogy a' töke-pénzek váltó-papírosokba dugattatnak. Ezért mondom, hogy mennél feljebb hágnak váltó-papírosaink, annál alább száll országunk' boldogulása.

„A' Minister úr szerént tsakugyan a' régi Slendrián mellett kell-e hát még egy esztendeig maradnunk? Ó az első Kantsár-Cancellarius, a' ki illy jóvállatra mérszlett lépni! Az Eltörő Fundus tsak egy megtsaló kép, és a' mi veszedelmünket a' Közönséges Hitel fogja elhozni. Pittnek gondolkodási alapjai az Eltörő Fundussal össze tsatoltatva, melynek ő volt a' béhozója, ezek a' mi 800,000,000-ból álló adósságunknak szép szerző okai. Vajha olly boldogok lehetnénk, mint a' Törökök — erre lekatzagták Hume urat, ő pedig így folytatta szavait: „A' Törököknek nintsen legalább Megalaposított Adóssága!, mely a' mi nemzetünknek már 224 milliókból álló kárt okozott.

„Az Országlószék vagy jóválljon újabb adozásnak nemeit, vagy a' költséget kisebbítse 5—6 milliókkal. De jól tudom én, hogy ez meg nem eshet, ha azon gondolat' mellett megmaradunk, hogy más országokba Constitútiókat vigyünk-bé. Én meg meg nem szüntem a' Frantzia Országlószéket gyalázni azért, hogy Spanyol Országnak a' maga kívánsága és akarata ellen, Constitútiót adott volt, 's éppen azon alap szerént vagyok most kéntelen az Anglus Országlószéket kárhoztatni azért, hogy a' Portugalliai népnek erővel Constitútiót akar a' nyakába vetni. Hol találta fel az a' hathatós oltalom, mely falól a' Minister úr egykor olly nagyzással beszéllt? Talám a' Papságnál? Talám a' mozei munkások között? Talám az armádnál? Avvagy talám a' Portugalliai nemes:

ség között? Egyik se kívánja a' mostani Constitúziót. Ha ők mindnyájak a' Despotismust ohajtják; tarttsák-meg azt Isten' nevében. Miért bajlódunk mi illy keservesen azzal, hogy Európában a' liberális gondolkodási alapoknak Zászlajit kifüggeszthessük? Nintsen nekem semmi szavam az ellen, hogy Minister (Canning) úr minden Országokban a' Constitúzióknak oltalmazója akar lenni: tsak a' maga-lárával ne tsekedje; de bízog ellenzem azt, hogy az Anglus népnek költséggel jelenjen-meg idegen népeknel mint a' liberális gondolkodás' védelmezője, —

„Az adósságnak nagy terhe, melyet az-által vontunk magunkra, hogy más emberekért gyáva hiadakozásokba avatkoztunk, nem engedi, hogy már most a' békességnek valóságos áldásaival élhessünk; és hogy, a' mi éppen illy fontos környúlállás, hogy munkás népünk' fele-részenek' elég énnivalója legyen. Ezen Háznak kötelessége az, hogy Országlószékünket eltartóztassa, ne hogy ismét a' féle bolondságokat kezdjen, és én nem akarom megengedni ezen Háznak, hogy mostani üléseit félbe szakaszssa addig, míg meg nem próbálom, hogy valyon az Ország' pénzt a' Portugalliai Constitúciónak védelmezésére ki akarja-e a' világnak vidékeire szorni. —

„Nem tsak ez az 500,000 font Sterlinge-kből álló summa az, melynek kiadatását én illy nagyon ellenzem — ámbár még ezen kérdést is voksra kívánom bocsátatni — hanem kivált képpen azt nem akarom, hogy mi a' liberális alapoknak védelmeztetéssek végett, idegen országokra menjünk szerentsepróbálásra. Én semmi némű keresztes háborunak olly megveszett nemeire nem adom voksomat, mely a' szabadságnak nevében tétetődne. Mi most minden iparkodásunkat arra fordítjuk, hogy a' Portugallusoknak egy Constitúziót adhassunk, még pedig erőszakkal, fegyveres kézzel, még pedig olyant, melyet

ott a' nemzet gyűlől, a' melly dolog mindenkor egyenesen ellenkezett azon Uraknak gondolkodási alapjaikkal, kik eddig véllem együtt ezen padokon ültek, hanem hogy most hol üljenek, nem tudom — mint hogy ők véllem együtt mind eddig azt erőssíteni meg nem szüntek, hogy általjában szükséges legyen minden országnak tellyes szabdságot hagyni arra, hogy magának olly Országlási módot váloszson, a' millyen neki tetszik. Az a' summa (fél millió font Sterling) mellyet a' Minister úr Portugallia-ra nézve ezen Háztól kíván, részemről soha meg nem fog adattatni, ha az egész Háznak voxolása ellenkezne is véllem.“

A' Minister Canning beszédének végén, melyre ezen tárgy eránt kibotsátkozott, röviden ezeket jegyezték-meg az Ujságírók: — „

„Egy általjában úgy van ugyan a' célzás, hogy az Országlószék' költsége olly kevésre szállittassék-le, mint a' Státus' szolgálátja megengedi: de ő (a' Minister) minden e' féle ígéretektől meg akarja magát tartóztatni, mint hogy az e' félek azoktól, kiknél tétetnek, nagyításoknak szoktak tartatni; és ha nem ígértetik annyi, mint váratlatott, úgy megsalattatást és megelegettilenséget szoktak szólni. Minden a' mit ő ígérhet, annyiban a' l, hogy az Országlószék' tellyesen eltökéltette magát a' legnagyobb kíméllési eszközökre, és hogy mind ezekre nézve ezen Háztól is mindenkor tanátsot kérdjen (halljuk! halljuk!). —

„Még egyszer mondom (úgy mond), hogy ez a' legjobb út mód, mellyet követhetünk. Az Ország olly állapotban van, melyben legjobb lenne őtet a' maga tulajdon erejére bízni, mint sem olly eszközök által akarni segíteni rajta, a' mellyek, mint segítő eszközök, még most igen jókoriaik volnának. Ezek helyett inkább akarja ő, ezen Háznak figyelmét azon szovakra fordítani, mellyek nem az övéi, hanem a' Státusnak

nagy és híres emberei. Annak az embernek szavaiban kifejezett vélekedését akarja ő most felolvasni, ki az 1792-től esztendőben ezen Országnak belső erejét kívánván a' maga előadásában kifejteni, azt olly módon fejezte ki, a' molly, mint ezt néki ezen Ház is megengedi, az Országnak mostani állapotjára is egészen alkalmaztatható. Ezen szavak után felolvasott a' Minister úr Pitt nek 1792-tőben Febr. 17-dikén tartott beszédéből egy darabot, 's illy szavakat vetett bérekesztőleg utána: „Ezen szavaiban nyilván megvallotta ez a' Státus' nagy embere, hogy azon időben a' Philosophiának a' Politikára való alkalmaztatása Újítás volna, de olly újítás, melly megérdemelte, hogy egyéb újítások között, elfogadtassék. En, Minister Canning, kész vagyok ma éppen ezen nyilatkoztatást tenni, mellyet Pitt tett 1792-tőben; éppen Pittnek akkori szavait veszem a' számba, és kinyilatkoztatom a' Parlamentum előtt, hogy az én Politikámnak az ő szavaiban kifejtetett alapnak kell útmutatóul és vezér, tsillagképpen szolgálni.“

Görög Tudósítások.

Ma, Jun. 26-dikán ismét adattak ki Bétsben Görög tudósítások. Ezekben a' Görög Közönséges Ujságnak Május 16-dikán kijött 44 dik darabjából az őket Május 6-dikán ért nagy szerentséltenség környülállásos leírása fordul elé, a' melly minden pontjaiban megegyez azzal, mellyet a' Magyar Kurir Jun. 12-dikén, a' maga 47-dik darabjában kiadott. Ez hosszú lévén már ma nem tehetjük ide. Elé fordul benne a' vége felé az Akropolisi Capitulációnak megprobáltatása is, és füstbemenetele okának leírása. Erről így következik a' Görög ujság' Eléadása: — „

„Ezen tsata a' Görögökre nézve a' legkárosabbaknak egyike vála; mint hogy az

ő hét esztendőlk óta folyó tusakodásoknak ideje alatt egy tsatában se vesztettek el illy sok vitéz katonát és Generálist; és azért is, hogy most egyszerre illy sokféle iparkodásaiknak gyümöltse semmivé tetett. A' Görög szabadságnak ezen itt elhullott Oltalmazójirol talán mi se mondhatunk valami illendőbbet, mint a' mit egykor az Attikai Orátor Lysias mondott volt hasonló esetben: „En őket (az el- „esteket) szerentséselnék tarthatom, 's az „ő halálokat irigyelvén, úgy itélek, hogy „minden emberek között tsak nekik volt „jobb születetni (mint nem születetni), „kik, mint hogy halandó testel bírván, „e-képpen a' magok nagy tettjeik által hal- „hatatlan emlékezetet hagytak hátra ma- „gokrol!“

„A' Május' 6-dikán történt szerentséltenségek után, nagyon közel-lévőnek látszott lenni az Akropolis veszedelme, nem annyira az ellenségnek nagy ereje miatt, vagy pedig mint ha ezen vár' megszábadittatásának újabb megprobálása bizonyos idő múlva ismét meg nem eshetne, mint inkább azért, hogy közönségesen gondolatott, hogy a' várórzó seregnék elesége addig tellyesen elfogna fogyni. Ezen tekintetből ajánlotta a' Francia Fregátnek Junónak Kapitánya Leblanc úr, egyedül tsak az Órzó sereg eránt viseltető emberi érzéstől lelkesítettvén, a' maga közbenjárását a' Kiutájernél, ki azt el is fogadván, így készült-meg a' tudva lévő, de visszavetett Capitulatio. —

„Ha mi, így szoll a' Görög Ujság, ezen Capitulációt megtekintjük, által láthatjuk belőlle, hogy a' Kiutájer ez által nem tsak a' várnak elfoglalhatására czélzott; volt neki titkos czélzása is. Először azon megkülönböztetés által, melly az első Czikkelyben elé fordult, hogy t. i. tsak Oberster Fabvier tarthassa-meg fegyvereit, 's a' többek a' fegyvert letenni kéa-

telenítlessenek, oda czélt, hogy Oberst-Fabvier 's a' több Kommandánsok között meg hasonlást okozzon, különben nem úgy tehetne volna-e a' maga kívánságát, hogy csak az elsőbb tisztek tartssák meg fegyvereiket; mi kárt vallott volna ő abból, ha 8—10 emberek fegyveresen mentek volna el? vagy ha nagy kárnak tartotta ezt, általában mindenektől el kellett volna venni a' fegyvert, 's nem kellett volna külömbséget tenni a' vezérek között. Mi nem kételkedünk különben is azon, hogy ezen Oberster, ez a' Görögök' igaz barátja, soha semmi olyant el nem fogadott volna, a' mi által az ő bajnok barátjai megsértethettek volna. Másodszor —,

„A' 2-dik Czikkelyben a' Szultán alattvalójinak akarta a' Kiutájer nevezni a' Görögöket, 's olly reménységtől tápláltatott, hogy a' nagy inségben lévő Örző sereg, ezen önn' gyalázatját is alá fogja írni. Hanem, határtalan örömnkre szolgál a' Görögöknek válasza, melyet Leblanc úrnak adtak, 's a' melly által Öseinknek válaszlássokat emlékezetünkben megújították: Gyere, és vedd-el! — „Egy olly válasz, melly ezer fele ditsérettelkel fel-ér, 's méltó ezen örző sereg' tusakodásaihoz 's azon Görög vérhez, melly Akropolisnak védelmeztetésében már kiontatott és még kiontóthat!“ —

Azt a' levelet, melyet az Akropolisi örző sereg Leblanc Kapitányhozirt, a' Kiutájer megolvassván, illy levél mellett küldötte-ki ezen Török fő vezér a' táborból, a' hajóra Lablanchoz:—,

„Athéne, Május 12-dikén 1827-ben. „Excellentziás Úr! Azon barátságra való „tekintetből, mellyel a' két Hatalmosságok „(a' Porta és a' Francia Király) egymás „eránt viseltetnek, az Excellentziád' kíván- „sága meghalgattatott. Ezen emberek (a' „Görögök) se emberi szeretetet nem esmér-

„nek, se kötelességeiknek meg nem felel- „nek. Két vagy három ember eránt visel- „tető szeretetből, kilnek kezeikben a' hata- „lom van, illy sok ártatlan személyek ab- „ban a' veszedelemben forognak, hogy a' „többekkel együtt elveszszenek. Nézze az „Úr, melly boszszantó módon felelnek. A' „mi engem' illet, azt mondhatom, hogy „én szolgálatot akartam tenni az Úrnak, „mint az Úr maga kívánta; 's midőn én „az Urat ismét látni kívánnám, szerentsém „van lenni — „

„Az Úr' szolgálatra kész barátja

„Vezír Mehmed Reschid Basa,
„Meghatalmazott Generálissimus etc.

Utolsó szavai a' Görög újságnak ezen tárgyról e'képpen vagynak: — „Az Akropolisi vitéz Örző-seregnek feljebb felhozott válasza után, Május' 12 dikén estve ismét elkezdődött a' várnak ágyuztatása 's egész éjszaka tartott. Mi azonközben bizonyosok vagyunk az eránt, hogy ámbár ezen ágyuztatás a' régiségnek azon sok drága kintseit öszszerontja is, mellyeket közel harmincz Századok megkíméltek vala, 's a' mellyeknek felséges omladékai, mellyek özsze roskadva hevervén legnyilvánosabbban mutatni fogják azt, hogy mellyik Században, melly napokon, és a' Kimiveltségnek melly Periódusában ronthatta mind ezeket így özsze a' Barbarus kéz — tsakugyan még se fog soha olly hathatós lenni, ha még egyszer illy kegyetlen lészen is, hogy azoknak állhatosságát ingadozóvá tehesse, lik, mint magok írják, elszánták magokat arra; hogy vagy szabadon élnek, vagy meghalnak!“

B e c s.

Császár és Király Ő Felseége következő változásokat méltóztatott a' maga külső Udvaroknál lévő Követei között rendel-

ni: A' Pruszsiai Királyi Udvarnál lévő rend kívül való Követet és meghatalmazott Ministert Gróf Zichy Istvánt az Orosz Császári Udvarhoz Cs. K. Nagykövetté, a' Bavariai K. Udvarnál lévő Cs. K. rendkívül való Követet és meghatalmazott Ministert Gróf Trauttmansdorff-Weinbergeret, hasonló tulajdonsággal a' Pruszsiai K. Udvarhoz, 's végre a' Választó Fejedelmi Haszszus Udvarnál lévő Cs. K. rendkívül való Követet és meghatalmazott Ministert Gróf Diesenbergi Spigel Fülöp Gáspárt, a' Bavariai K. Udvarhoz; ugyan azon tulajdonsággal, nevezte ki.

Császár és Király Ő Felsege méltoztatott Gyula-Vársándi Méltóságos Neve-ry Elek Urat a' F. Királyi Magyar Udvari Cancellariánál Udvari Consiliáriust és Referendáriust, Arany sarkontyus vitézt, nyugodalomra tenni.

A' pénzfolyamat Junius' 25-dikén;
 A' Státus' 5 p. Centes Obligációi 90 7/16
 Az 1820-béli sorsosok,
 Az 1821-béli hasonlók,
 Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligációi, 45 5/8 forint. keltek, mind C. b. a'
 A' Bankó Aktziák keltek 1089 2/5 forinton.
 Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Posony, Jun. 22-dikén. — „Az e' hónap' 18-dikán tartatott 240 dik Országos ülésben megfontoltatott és helybe hagyatott Izenet, a' Sónak állapotjára nézve, még ezen ülés alatt a' Mágnások' Táblájához megérkezvén, ez azt tüstént tanátskozás alá vette, 's a' Rendeknek megizente,

hogy néhány változtatásokat kivévén ezen tárgyra nézve már most a' Rendekkel nem ellenkezik abban, hogy eránta alázatos Felírás készítettessék, melyre nézve ezen Felírás a' 20-dikban tartatott 241-dik Országos Ülésben megigazgattatott 's az Első Táblához által küldetett, 's azután későbbre az Ő Felsege múlt hónap' 28-dikán leadatott Felseges' Resolutiojára nézve is, melly az ország' nehézségeit illeti, megérkezett az Izenet. Tegnap a' 242-dik Ülés tartatván, ebben a' két Tábláknak meggyezése után, a' feljebb való Felírás Magyar fordításban is megerősítettett.

A' Pesti ujság 49-dik darabjában illy megjegyzés találtatik:
 „A' múlt héten Budán, és ezen hétenek folytában Pesten is játszott a' Borsod Városi Magyar Társaság. Budán ugyan. Szent a' Törvény, szent az Eskü, 's eredeti játékok minden Nézők egész közönségével nagy részvétellel hallották, és midőn a' játzó személyeknek különös ügyességét látták. Nem lehetett tsudálni, hogy egy idegen, ki a' Magyar nyelvet érti, mintegy boszorkodva tsudálta, hogy a' Lózsikát tartó Uraságok ezen nap' helyeiket meg nem tartották. De fájdalom! még most általjában az a' tapasztalásunk, hogy tehetősebb Hazánkfiai készebbek a' középszerű idegen Alakosokat gyámoltani, mint a' Nemzeti Színjátzókat nagyobb tökéletesedésre serkenteni. Noha tagadhatatlan, hogy Celestin Úr, és több társai; úgy Kántorné és más aszszonyi tagok; ha idegen nyelven szóllának is, játszásokkal betsületet vallhatnának.